

[Foged.]

på døren, som jeg sagde ved mit første indlæg. Jeg er tilfreds med, om finansministeren afkræfter — i nogen grad har han allerede afkræftet det her — at det skulle dreje sig om den enkelte borger og ikke blot om erhvervslivets regnskabsbøger. Når jeg bliver yderligere i tvivl, er det, fordi der i samme fremsættelsestale sp. 417 står:

„Herved opnår man også, at eftersynet kan finde sted, uden at der kastes et skær af mistanke om forsøg på skatteunddragelse mod den pågældende.“

Det er da ikke rigtigt. Så snart der overhovedet kommer et eftersyn, er der et skær af mistanke, det er ganske givet, og dette skær af mistanke vil altså komme til at hvile på foreninger, som der står nævnt i lovforslaget, selskaber og enkeltpersoner efter det, finansministeren siger i fremsættelsen.

Men som sagt, hvis finansministeren trækker dette ud af billedet og vi henholder os mere konkret til lovforslaget, er vi ikke nær så foruroligede. Dette beder vi finansministeren om at gøre ganske tydeligt for os, sådan at der ikke hersker nogen tvivl.

Hagen Hagensen: Jeg er ganske enig med finansministeren i, at de enkeltheder, der er rørt ved under denne førstebehandling, egner sig til en gennemgang i udvalget, og jeg understreger, at også ministeren sagde, at man må overveje, hvilke regler det er mest hensigtsmæssigt at indføre.

Der er blot to problemer, jeg gerne vil gøre en bemærkning om. Det ene er spørgsmålet om repræsentationsudgifter. Ministeren sagde, at nødvendige udgifter måtte man naturligvis have lov til at afholde, og så nævntes der noget om, hvorledes skemaer kan tænkes udfyldt. Jeg har ikke afvist, at der kan være tale om brug af skemaer, fordi det muligvis kan være en lettelse både for skatteyderen og for skatteligningen, men jeg vil blot bede ministeren bekræfte, at der til syvende og sidst, når der er tale om nødvendige udgifter, bliver tale om et skøn over, hvorvidt man finder at udgifterne er for høje, og derfor foretager en skønsmæssig beskæring af dem. Det er det, der finder sted i øjeblikket. I hvert fald hvor jeg har med skatteligning at gøre, mener vi at leve op hertil. Der skal

finde en rimelig beskæring sted, hvis man anser repræsentationsudgifterne for at være for høje. Det kan være svært at beskære den enkelte udgift, men derimod kan man skønne over, om de samlede udgifter antages at være for store, og det er vel netop det, man har det skatteretlige skøn til.

Ministeren omtalte adgangen til på stedet at foretage undersøgelse og sagde, at sådanne undersøgelser ville ske efter aftale med virksomheden, og at der ikke ville blive tale om uanmeldte besøg. Således som loven har været formet hidindtil, hvor der står, at der skal være rimelig grund til ved skatteligningen at foretage eftersyn på stedet af dette eller hint, har man måttet anvende lovens bestemmelser undertiden uden at anmelde besøg, og så er det muligt, der kunne ske en afvisning.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren, der jo skal fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelsen, ikke er enig i, at i så fald skal de skattelignende myndigheder spørge finansministeren, og om fornødent skal ransagningsreglerne ifølge retsplejeloven følges, hvis skatteyderen fortsat vægrer sig ved at give adgang. Jeg spørger, fordi jeg tror, det vil være meget vanskeligt med en så vid adgang, en så åben tekst i loven, som ministeren ønsker, at nå frem til det rimelige, nemlig at der må være en rimelig grund for at foretage det særlige, som et eftersyn på stedet er, og at dette eftersyn må foretages i overensstemmelse med, hvad man finder rimeligt.

Johan Asmussen: Finansministerens ræsonnementer over begrebet privatlivets fred var efter min mening mildest talt ikke holdbare. Finansministeren ville ligestille indsendelse af lønsedler med det egentlige indgreb i privatlivets fred at skaffe sig adgang til en skatteyder. Det mener jeg er at forvride begrebet indtil det urimelige.

Jeg forstod, at man over for finansministeren havde luftet strejketrusler, hvis arbejdsgiverne ikke ville bryde loven og lade være med at indsende lønsedler. Jeg synes, det kunne være interessant at vide, hvad finansministeren egentlig har svaret disse mennesker, der har povet at fremsætte sådanne trusler.

Må jeg sige i den forbindelse, at det i det